

Demolarea firii

M Horlaci

Mi se răcesc obrazii și lacrimile-ngheață,
Pe neștiute gerul pietrifică simțiri,
Asediat, edenul înfrângerea învață,
Adam-ul răscolește mormane de zidiri.

Un muritor își spală păcatele în sânge,
Dar neștiind, se-ntoarce - e liniște în post -
Cerșind în agonie, ispita îl constrânge,
Plătește cu sudoare al existenței cost.

Plăpândă se întinde lumina prin unghere,
Păienjenișul minții își tremură țesutul,
Mi-i trecerea grăbită - a lumilor tăcere
Prin demolarea firii ascunde începutul.